

KO SE ZNOČI

Ko noč na zemljo pade, čas je **za slovo**;
ko na nebu vžgo se lučke, to pomeni: **jasno bo**.
Smo utrujeni od dela ali od skrbi; **to važno ni**.
Ko pogledamo skozi okno, sonce šlo je **za goro**.
V postelji zdaj ležimo. Misli tavajo nam **sem in tja**;
z mislimi že v naslednjem jutru, kako bo delo **za vodo**.
Ni več časa se muditi, razmišljati **o tem in onem**,
zdaj je čas se odpočiti; to zdaj vsi **naj vedo**.

BREZ SKRBI

Zakaj ne spim, v postelji se budim, **nekaj me skrbi**.
Zakaj misli mi bežijo, sem in tja se podijo, **nekaj me skrbi**.
Ali mi bo šlo, bom znala, zmogla – to sprašujem se **vsak dan**.
Kako vse naloge uspela narediti, na ZOOM se priključiti, **nekaj me skrbi**.
Nič drugega ne ostane mi, kot da za šolsko delo **poprijela bi**.
Svinčnik zavihtela, z nalogami pohitela, učiti se začela, **da me ne skrbi**.
Ko bom to uspela, za knjigami sedela, brala, **se učila ...**
vem, da šla mi bo – šola na daljavo – **brez skrbi**.